

Тренутна ситуација показује фрапантне аналогије са чувеном поемом Алфреда Тенисона о „Јуришу лаке коњице“ (1854). Тенисон је за тему изабрао једну епизоду из Кримског рата 1853-56, када су се Енглези, Французи и Турци утврдили на Криму и крајњим напорима одолевали напредовању руских снага. Како ни Русима није ишло посебно добро, али ни тако лоше као савезницима, рат се претварао у скупу људску рачуницу за обе стране.

У тој безизлазној ситуацији је из Балаклаве, данас дела Севастопоља, у јутро 25. октобра 1854. жустро изјахала енглеска бригада лаке коњице, без јасне идеје у глави и вођству, јурнула на Русе, те барем у поезији изгинула до последњег човека и коња. Руси су победили код Балаклаве, али су Крим вратили само привремено, коначно три деценије касније.

Војни историчари ће после релативизовати енглеске губитке из битке код Балаклаве, кориговаће их на начин да је трећина изгинула, трећина осакаћена, а трећина полудела. Све у свему, ништа посебно за ратове тог времена, заправо врло просечно кад не дао бог војни историчари пишу историју.

"Јуриш лаке коњице", слика Ричарда Катона Вудвила Млађег (1894)

Гини и ћути!

Али Битка код Балаклаве није ушла у европску колективну меморију као реални, већ поетски догађај. Тенисонова поема „Charge of the Light Brigade”, написана и објављена само два месеца после стварног догађаја, ставила је акценат на херојство без питања, на танатос у име вишег циља. А виши циљ је био, о крвава таутологија, смрт за виши циљ:

Напред, лака коњицо!

Да ли је неко био ужаснут?

Не, иако су војници знали

да је неко начинио грешку.

Њихово није да одговор траже,

њихово није да питају зашто,

њихово је да оду и погину.

У Долину смрти

Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

одјаха њих шестсто.

Књижевни критичари до дана данашњег нису сигурни да ли је Тенисон у поетском извештају о судбини лаке британске коњице на Криму ставио акценат на херојство или на глупост, то јест, да ли је био узвишен или ироничан. Лично, нагињем ка овом другом. Другачије и није могао да говори о том походу у ком је неко направио „blunder” (грешку, глупост, брљотину) него замотано и наоколо, јер би се иначе на њега обрушио бес патриотских медија, министарства војске, јавности, плус туге и беса породица палих. Јадни Тенисон се довијао да каже а да не каже.

Долина смрти на фотографији Рочера Фентона 1855.

На сву срећу, Тенисон је у својој поеми оставио довољно нагазних мина, па је она и дан

Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

данас опасно место за савремене ратне хушкаче. У популарној култури је присутна без прекида, као кôд за подухват велике храбрости и дисциплине, никакавих припрема и стопостотног неуспеха. Британска група Iron Maiden парафразира Тенисона у својој песми „The Trooper” (Војник), кад лирски субјекат каже, обраћајући се „Русу”:

„You'll take my life, but I'll take yours too (...) You'd better stand, there's no turning back, the bugle sounds, the charge begins, but on this battlefield, no one wins”.

У преводу: „Ја убијем тебе, ти убијеш мене, труба нас зове у јуриш, победника нема.”

Ко не иде у марш, марш!

Iron Maiden: "The Trooper"

Ратуј и куш!

Сад је питање, како се то читава Европа нашла у ситуацији лаке енглеске коњице из 1854? Ко то свира јуриш на Русију? НАТО очито не. Јенс Столтенберг, генерални секретар Алијансе је на прес конференцији у Берлину (17. јануара 2022) гануто дрхтавим гласом изјавио да је НАТО „само одбрамбена организација која не угрожава ни Русију нити било коју другу земљу”.

Иако предвођени тако питомим војним савезом као што је НАТО, Европљани су ипак некако успели да се докопају шансе за рат с Русијом, а све то не би ли сачували мир који им пре проширења НАТО-а на исток нико и није угрожавао.

Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

Европа се спрема за рат да би НАТО имао шта да ради. Њему је досадно! У ратној теорији су досађивање и досада потпуно занемарени као *casus belli*. Тај принцип се најбоље описује немачком речи „Arbeitsbeschaffung“, „измишљање рада“, екстензивна организација радног процеса. Рецимо, улица се не ископа само једном да би се у њој поставиле цеви, проводници и каблови за различите намене, већ се копа сваки пут поново. У резултату, улица се раскопава и поправља по неколико пута у кратком раздобљу, свака компанија за себе, док на крају нису сви завртели нови циклус привредног опоравка, *new deal* на микро плану.

Поглед унатраг са задршком од двадесет и три године показује да је бомбардовање Србије 1999. било само раскопавање европске улице у комуналне сврхе. Онда се та рупа лепо насула, поставила се нова, не најмудрија улична сигнализација, али проблем је био тај да НАТО заправо није завршио посао. Сад копа другде, са много већим улозима.

Генерални секретар НАТО-а Јенс Столтенберг

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

Мировно бомбардовање Србије Европљани су пратили на телевизији. Ту комотну дистанцу у евентуалном рату с Русијом неће имати. На то у Европи подсећају ретки гласови који се пробију до утицајнијих медија, рецимо Матијас Плацек, председник немачких Социјалдемократа 2005-2006. и премијер покрајине Бранденбург 2002-2013. У интервјуу за АРД (17. јануара 2022) он каже: „Обрачун с Русијом у који нас НАТО води неће се одвијати у Сибиру или на америчком Средњем западу, већ овде, у густо насељеној Средњој Европи”.

Али ко слуша Плацека, кад му медији од свега што је био памте једино то да је тренутно председавајући Руско-немачког форума, Прус који се због жаљења вредних историјских искустава боји Руса.

Ако НАТО не труби у рат, ко онда?

Столтенбергову берлинску изјаву треба схватити врло озбиљно. Она истина има хумористичке димензије, чак и за највеће НАТО вернике, али смех би ту одвео на странпутицу. Ганутост и дрхтавост гласа, свечана озбиљност којом је Столтенберг то изговорио, показују да се он не обраћа разуму и рационалности Европљана, већ апелује на њихове емоције. Та изјава је доказ да врх НАТО савеза ни најмање није сигуран у популарну подршку за припрему финалног обрачуна с Русијом.

У берлинској изјави Столтенбер не лаже, јер је даје с оне стране истине и лажи - он понизно проси симпатије. Он молитвено апелује на ЕУ, европске медије и читаву европску јавност да разлоге НАТО савеза препознају као своје, да их интернализују солидарно и емотивно, те да Алијанси издају бланко чек у пословима с Русијом.

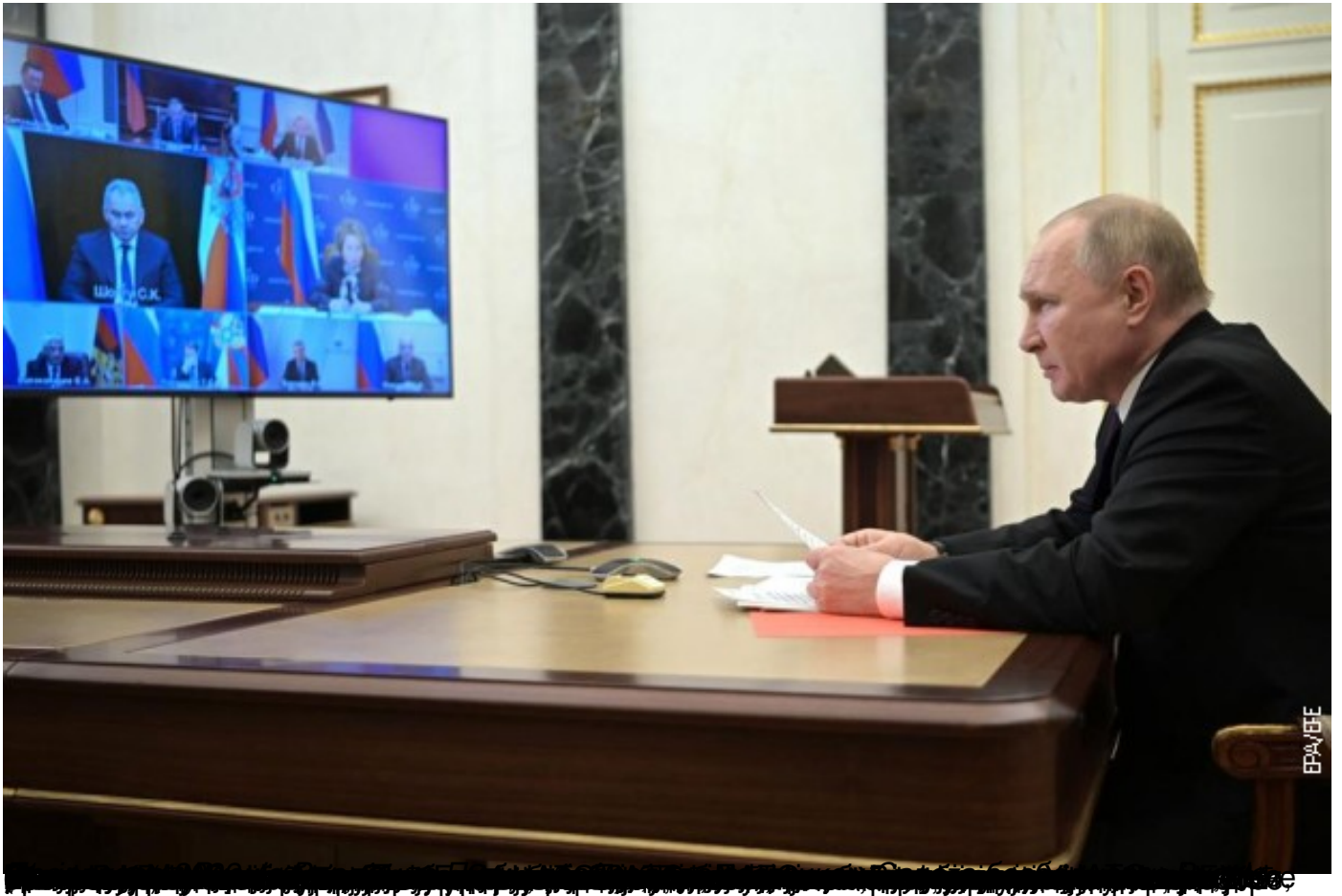
Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

Биће рата, кажу сви - лакоумност европске лаке коњице у јуришу на Русију

Пише: Весна Кнежевић
понедељак, 24 јануар 2022 14:47

[\(RTQ\)](#)